

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินงานธุรกิจชุมชน การศึกษาภารกิจชุมชน กรณีศึกษาภารกิจชุมชนอาชีพಥอผ้าไหมบ้านแก้ว ตำบลบ้านเป้า อ่าเภอหนองสูง จังหวัดมุกดาหาร สรุปผลการวิจัยความสำคัญ ดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. วิธีดำเนินการวิจัย
  - 2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
  - 2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
  - 2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
  - 2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล
3. สรุปผลของงานวิจัย
4. อภิปรายผล
5. ข้อเสนอแนะ
  - 5.1 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้
  - 5.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินงานธุรกิจชุมชนของกลุ่มอาชีพಥอผ้าไหมบ้านแก้ว ตำบลบ้านเป้า อ่าเภอหนองสูง จังหวัดมุกดาหาร
2. เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินงานธุรกิจชุมชน กระบวนการเรียนรู้ที่มีผลต่อการดำเนินงานธุรกิจชุมชน และการสนับสนุนจากภายนอกที่มีผลต่อการดำเนินงานธุรกิจชุมชนที่นำไปสู่ผลการดำเนินงาน (ระดับความเข้มแข็งของธุรกิจชุมชน) ของกลุ่มอาชีพಥอผ้าไหมบ้านแก้ว ตำบลบ้านเป้า อ่าเภอหนองสูง จังหวัดมุกดาหาร

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากร

ประชากร ได้แก่ กลุ่มอาชีพಥอผ้าไหมบ้านแก้ว ตำบลบ้านเป้า อ่าเภอหนองสูง จังหวัดมุกดาหาร โดยเป็นคณะกรรมการกลุ่ม จำนวน 9 คน สมาชิกกลุ่ม จำนวน 27 คน รวมประชากร ทั้งสิ้น 36 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชากรทั้งหมด จำนวน 36 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสัมภาษณ์ชี้งผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้าง โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำในการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แล้วนำไปแบบสัมภาษณ์ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย โดยนำไปทดลองใช้กับกลุ่มอาชีพทอผ้าฝ้ายด้วยมือบ้านกอกแตง คำนวณทดสอบ สำหรับนิคัมคำศร้อย จังหวัดมุกดาหาร เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อ โดยทดสอบด้วย t -test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และหาค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีการของ ครอนบาก และหาค่าความเชื่อมั่น ได้ค่าความเที่ยบมั่น 0.89

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแบบสัมภาษณ์ไปเก็บรวบรวม ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลทั้งหมดด้วยตนเอง และได้รับแบบสอบถาม กลับคืนมาทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 100 และมีความสมบูรณ์ในการตอบทุกฉบับ จากนั้นนำ แบบสอบถามที่ได้มาตรวจสอบด้วยเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แล้วนำไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วย โปรแกรม SPSS for Windows เพื่อหาค่าสถิติตามที่กำหนดไว้

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้แยกแบบสัมภาษณ์ออกเป็น 2 ชุด คือ แบบสัมภาษณ์ คุณภาพของการกลุ่ม กับแบบสัมภาษณ์สมาชิกกลุ่ม ดังนั้น ในการวิเคราะห์ข้อมูล จึงได้แยก ออกเป็น 3 ขั้นตอน โดยวิเคราะห์ค่าสถิติของข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ ทั้งแบบสัมภาษณ์ ของคณะกรรมการกลุ่ม และแบบสัมภาษณ์สมาชิกกลุ่ม วิเคราะห์โดยการแยกจงความกี และ หาค่าร้อยละ

ขั้นตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์คณะกรรมการกลุ่ม จำนวน 9 คน โดยแยกวิเคราะห์ค่าสถิติของข้อมูล เป็น 6 ขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินงานธุรกิจชุมชน โดยหาค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 2 วิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ที่มีผลต่อการดำเนินงานธุรกิจชุมชน โดยหา ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 3 วิเคราะห์การสนับสนุนจากภายนอกที่มีผลต่อการดำเนินงานธุรกิจชุมชน โดยหาค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ผลการดำเนินงาน (ระดับความเข้มแข็งของธุรกิจชุมชน) โดยหาค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 5 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินงานธุรกิจชุมชน กระบวนการเรียนรู้ที่มีผลต่อการดำเนินงานธุรกิจชุมชน และการสนับสนุนจากภายนอกที่มีผลต่อการดำเนินงานธุรกิจชุมชน วิเคราะห์โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ตอนที่ 6 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินงานธุรกิจชุมชน กระบวนการเรียนรู้ที่มีผลต่อการดำเนินงานธุรกิจชุมชน และการสนับสนุนจากภายนอกที่มีผลต่อการดำเนินงานธุรกิจชุมชน วิเคราะห์โดยใช้ค่าความถดถอยเชิงพหุ

ขั้นตอนที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์สมาชิกกลุ่ม จำนวน 27 คน โดยแยกวิเคราะห์ค่าสถิติของข้อมูล เป็น 6 ขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินงานธุรกิจชุมชน โดยหาค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 2 วิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ที่มีผลต่อการดำเนินงานธุรกิจชุมชน โดยหาค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 3 วิเคราะห์การสนับสนุนจากภายนอกที่มีผลต่อการดำเนินงานธุรกิจชุมชน โดยหาค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ผลการดำเนินงาน (ระดับความเข้มแข็งของธุรกิจชุมชน) โดยหาค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 5 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินงานธุรกิจชุมชน กระบวนการเรียนรู้ที่มีผลต่อการดำเนินงานธุรกิจชุมชน และการสนับสนุนจากภายนอกที่มีผลต่อการดำเนินงานธุรกิจชุมชน วิเคราะห์โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ตอนที่ 6 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินงานธุรกิจชุมชน กระบวนการเรียนรู้ที่มีผลต่อการดำเนินงานธุรกิจชุมชน และการสนับสนุนจากภายนอกที่มีผลต่อการดำเนินงานธุรกิจชุมชน วิเคราะห์โดยใช้ค่าความถดถอยเชิงพหุ

สรุปผลของการวิจัย

ในการสรุปผลการวิจัย ผู้วิจัยได้แยกกิจกรรมการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์คณาจารย์และกรรมการกลุ่ม ออกจากกัน ดังนี้

ผลการวิจัยที่ได้จากการสัมภาษณ์คณะกรรมการกลุ่ม สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินงานธุรกิจชุมชน ในภาพรวมการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.70) และเมื่อจำแนกแต่ละด้าน พบว่า ปัจจัยที่ปฏิบัติเบียงลักษณะมากไปหน่อย มีดังนี้ ปัจจัยด้านระเบียบข้อบังคับขององค์กร (ค่าเฉลี่ย 4.91) ปัจจัยด้านกฎหมายและของผู้นำ (ค่าเฉลี่ย 4.49) ความรู้ความสามารถของผู้นำ (ค่าเฉลี่ย 4.30) ด้านความคิดเห็น (ค่าเฉลี่ย 3.85) ตามลำดับ

2. กระบวนการเรียนรู้ที่มีผลต่อการดำเนินงานธุรกิจชุมชน ในภาพรวมการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 0.95) และเมื่อจำแนกแต่ละด้าน พบว่า ปัจจัยที่ปฏิบัติเรียงลำดับจากมากไปหน่อย มีดังนี้ ด้านความสนใจและความต้องการ (ค่าเฉลี่ย 1.00) ด้านการติดต่อสื่อสารกันภายในระหว่างสมาชิกขององค์กร (ค่าเฉลี่ย 1.00) ด้านความสนใจและความต้องการของผู้นำ (ค่าเฉลี่ย 0.96) ด้านการเรียนรู้และปฏิบัติจริง (ค่าเฉลี่ย 0.93) ด้านการศึกษาดูงาน (ค่าเฉลี่ย 0.89) ด้านการสนับสนุนศึกษากับผู้นำ และสมาชิก (ค่าเฉลี่ย 0.89) ตามลำดับ

3. ปัจจัยด้านการสนับสนุนจากภายนอกที่มีผลต่อการดำเนินงานธุรกิจชุมชน ในภาพรวมการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 0.87) และเมื่อจำแนกแต่ละด้าน พบว่า ปัจจัยที่ปฏิบัติเรียงลำดับจากมากไปหน่อย มีดังนี้ ด้านการให้คำแนะนำ (ค่าเฉลี่ย 1.00) ด้านแหล่งเงินทุน (ค่าเฉลี่ย 0.74) ตามลำดับ

4. ผลการดำเนินงาน (ระดับความเข้มแข็งของธุรกิจชุมชน) ในภาพรวมการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.56) โดยจำแนกออกเป็น 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการพึ่งพาของทางเศรษฐกิจและด้านสังคมวัฒนธรรม เมื่อจำแนกแต่ละด้านเรียงลำดับการปฏิบัติจากมากไปหน่อย ได้ดังนี้

4.1 ด้านการพึ่งพาของทางเศรษฐกิจ ในภาพรวมการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.47) โดยจำแนกแต่ละด้านเรียงลำดับจากมากไปหน่อย ดังนี้ ด้านการเงินและทรัพยากร (ค่าเฉลี่ย 4.58) ด้านกิจกรรมต่อเนื่องสามารถตอบสนองต่อกระแสอย่างบูรณาการ (ค่าเฉลี่ย 4.42) ด้านการตลาด (ค่าเฉลี่ย 4.41) ตามลำดับ

4.2 ด้านสังคมวัฒนธรรม ในภาพรวมการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.64) โดยจำแนกแต่ละด้านเรียงลำดับจากมากไปหน่อย ดังนี้ ความเป็นองค์กรชุมชน (ค่าเฉลี่ย 4.77) การเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายการเรียนรู้ (ค่าเฉลี่ย 4.59) องค์กรมีการสนับสนุนต่อปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ (ค่าเฉลี่ย 4.55) ตามลำดับ

5. ความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระ พนวจ คัวແປຣອີສະກັ້ນມດ 15 คัว ໄມ້ ດັວແປຣອີສະກູໄດ້ທີ່ມີຄວາມສັນພັນທຶນໃນຮະດັບສູງທີ່ຈະກ່ອໄຫຼດປັບປຸງທາງກາລະເມີດຂໍອສົມນຸ່ງສູານ ທີ່ກ່າວກັບເຫດຜິກການວິເຄາະທີ່ດັດດອຍພනູ ຂຶ້ງກ່າວໜຳໄວ້ທີ່ຮະດັບ 0.08

6. ວິເຄາະທີ່ຄວາມດັດດອຍພහຸຮະຫວ່າງປັຈັບທີ່ມີຜູ້ດ້ວຍການຕໍ່າເນີນງານຊູ່ກົຈຊົນ ທັ້ງ 7 ຕ້ານ ກັບຜົນການຕໍ່າເນີນງານ (ຮະດັບຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງຊູ່ກົຈຊົນ) ພບວ່າ ປັຈັບຄ້ານ ຄວາມເສີຍສະ ດ້ານຄວາມຫື່ອສັດຍີ ດ້ານຂ້ອນນັ້ນ ສາມາດອອນຍາຍຄວາມສັນພັນທຶນຂອງຕັວແປຣອີສະກັ້ນມດ ອົບຍາຍຄວາມຜັນແປງຂອງຕັວແປຣຄາມໄດ້ຮ້ອຍລະ 93.40 ຂຶ້ງອູ້ໃນຮະດັບຄ່ອນຫ້າງມາກ ຕັວແປຣອີສະກູຖຸກຕ້າວທີ່ໄໝເຂົ້າສູ່ສົມກາຣທົດສອນຄວາມດັດດອຍພනູມີຜົດຕ່ອຜົກການຕໍ່າເນີນງານ (ຮະດັບ ຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງຊູ່ກົຈຊົນ) ສ່ວນດັວແປຣດ້ານຄວາມຄືດຕືບເວັ້ນ ດ້ານການຈັດທໍາຮະເບີຍເຫັນວ່າກັບ ຂອງກ່ຽວ ຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດຖານອີງຜູ້ນໍາ ດ້ານກີ່ມີຜົດຕ່ອອູ້ໃນຮະດັບນີ້ຍ

7. ວິເຄາະທີ່ຄວາມດັດດອຍພහຸຮະຫວ່າງປັຈັບທີ່ມີຜົດຕ່ອກາກຕໍ່າເນີນງານຊູ່ກົຈຊົນ ກັບຜົນການຕໍ່າເນີນງານ (ຮະດັບຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງຊູ່ກົຈຊົນ) ດ້ານການພຶກຕົນເຄື່ອງກາງເສດຖະກິດ ພບວ່າ ປັຈັບດ້ານຄວາມເສີຍສະ ດ້ານຂ້ອນນັ້ນ ດ້ານການຈັດທໍາຮະເບີຍຂ້ອນນັ້ນຂອງກຸລຸ່ມ ສາມາດອອນຍາຍຄວາມສັນພັນທຶນຂອງຕັວແປຣອີສະກັ້ນມດ ອົບຍາຍຄວາມຜັນແປງຂອງຕັວແປຣຄາມໄດ້ຮ້ອຍລະ 45.20 ຂຶ້ງອູ້ໃນຮະດັບຄ່ອນຫ້າງນີ້ຍ ຕັວແປຣອີສະກູຖຸກຕ້າວທີ່ໄໝເຂົ້າສູ່ສົມກາຣທົດສອນ ຄວາມດັດດອຍພනູມີຜົດຕ່ອຜົກການຕໍ່າເນີນງານ (ຮະດັບຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງຊູ່ກົຈຊົນ) ດ້ານການພຶກຕົນເຄື່ອງກາງເສດຖະກິດ ສ່ວນດັວແປຣດ້ານຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດຖານອີງຜູ້ນໍາ ຄວາມຫື່ອສັດຍີ ຄວາມຄືດຕືບເວັ້ນ ດ້ານກີ່ມີຜົດຕ່ອອູ້ໃນຮະດັບນີ້ຍ

8. ວິເຄາະທີ່ຄວາມດັດດອຍພහຸຮະຫວ່າງປັຈັບທີ່ມີຜົດຕ່ອກາກຕໍ່າເນີນງານຊູ່ກົຈຊົນ ກັບຜົນການຕໍ່າເນີນງານ (ຮະດັບຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງຊູ່ກົຈຊົນ) ດ້ານສັງຄົມວັດນະຮຽນ ພບວ່າ ປັຈັບດ້ານຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດຖານອີງຜູ້ນໍາ ຄວາມເສີຍສະ ຄວາມຫື່ອສັດຍີ ດ້ານຂ້ອນນັ້ນ ສາມາດອອນຍາຍຄວາມສັນພັນທຶນຂອງຕັວແປຣອີສະກັ້ນມດ ອົບຍາຍຄວາມຜັນແປງຂອງຕັວແປຣຄາມໄດ້ຮ້ອຍລະ 67.60 ຂຶ້ງອູ້ໃນຮະດັບຄ່ອນຫ້າງມາກ ຕັວແປຣອີສະກູຖຸກຕ້າວທີ່ໄໝເຂົ້າສູ່ສົມກາຣທົດສອນ ຄວາມດັດດອຍພනູມີຜົດຕ່ອຜົກການຕໍ່າເນີນງານ (ຮະດັບຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງຊູ່ກົຈຊົນ) ດ້ານສັງຄົມ ວັດນະຮຽນ ສ່ວນດັວແປຣດ້ານຄວາມຄືດຕືບເວັ້ນ ດ້ານການຈັດການ ດ້ານການຈັດທໍາຮະເບີຍຂ້ອນນັ້ນ ຂອງກ່ຽວ ດ້ານກີ່ມີຜົດຕ່ອອູ້ໃນຮະດັບນີ້ຍ

9. ວິເຄາະທີ່ຄວາມດັດດອຍພහຸຮະນວນການເຮືອນຮູ້ທີ່ມີຜົດຕ່ອກາກຕໍ່າເນີນງານ ຊູ່ກົຈຊົນ ທັ້ງ 6 ດ້ານ ກັບຜົນການຕໍ່າເນີນງານ (ຮະດັບຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງຊູ່ກົຈຊົນ) ພບວ່າ ປັຈັບດ້ານການທີ່ກ່າຍເຊັງການ ກາຮສັນເປີສຸນເປີກອບຮມແກ່ຜູ້ນໍາແລະສາມາຊີກ ຄວາມສົ່ມໍາເສດວອນ ກາຮປະຊຸມ ຄວາມສົ່ມໍາເສດວອນໃນການຈັດເວົ້າແລກປັບປຸງການເຮືອນຮູ້ ສາມາດອອນຍາຍຄວາມສັນພັນທຶນ ຂອງຕັວແປຣອີສະກັ້ນມດ ອົບຍາຍການຜັນແປງຂອງຕັວແປຣຄາມໄດ້ຮ້ອຍລະ 38.30 ຂຶ້ງອູ້ໃນຮະດັບ

ศักดิ์สิทธิ์ คัวແປຣອືສະຖຸກົດວ່າທີ່ໄໝເຂົ້າສູ່ສົມກາຮັດສອບຄວາມຄົດຄອຍພຸ່ມືພລຕ່ອ
ກາຮົາເນີນງານ (ຮະດັບຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງຫຼັກຈິ່ງ) ສ່ວນດັ່ງແປຣດ້ານກາຮົດຕ່ອສື່ອສາງກັນ
ກາຍໃນຮະຫວ່າງສມາຊີກອງຄົກ ກາຮົບເວັບໄລ ແລະກາຮົບປົງຕິດຈິງ ຕ່າງກີມີຜລຍູ້ໃນຮະດັບນີ້ຍ

10. ວິເຄຣະທີ່ຄວາມຄົດຄອຍພຸ່ມືກະບວນກາຮົບເວັບໄລທີ່ມີຜລຕ່ອກາຮົາເນີນງານ
ຫຼັກຈິ່ງ ຖື່ນກັບຜລກາຮົາເນີນງານ (ຮະດັບຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງຫຼັກຈິ່ງ) ດ້ານກາຮົບເວັບໄລແລ້ວ
ກາຮົບປົງຕິດຈິງ ພບວ່າ ປັຈັບດ້ານກາຮົບເວັບໄລ ຄວາມສົ່ມໍາເສມອໃນກາຮົບປົງຕິດຈິງ
ຄວາມສົ່ມໍາເສມອໃນກາຮົບເວັບໄລແລກປັບປຸງກາຮົບເວັບໄລ ສາມາດອົບນໍາຍຄວາມສົ່ມໍາພັນຍົງຂອງ
ດັ່ງແປຣອືສະຖຸກົດວ່າ ອົບນໍາຍກາຮົບເວັບໄລແປຣດ້ານປາການໄດ້ຮ້ອຍລະ 40.4 ຊົ່ງອູ້ຢູ່ໃນຮະດັບ
ປາການ ດັ່ງແປຣອືສະຖຸກົດວ່າທີ່ໄໝເຂົ້າສູ່ສົມກາຮັດສອບຄວາມຄົດຄອຍພຸ່ມືພລຕ່ອພລ
ກາຮົາເນີນງານ (ຮະດັບຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງຫຼັກຈິ່ງ) ດ້ານກາຮົບເວັບໄລແລ້ວກາຮົບປົງຕິດຈິງ
ສ່ວນດັ່ງແປຣດ້ານກາຮົບເວັບໄລສັນສົ່ມືກອນຮມແກ່ຜູ້ນໍາແລະສມາຊີກ ກາຮົດຕ່ອສື່ອສາງກັນກາຍໃນ
ຮະຫວ່າງສມາຊີກາອງຄົກ ກາຮົບເວັບໄລ ແລະກາຮົບປົງຕິດຈິງ ຕ່າງກີມີຜລຕ່ອອູ້ຢູ່ໃນຮະດັບນີ້ຍ

11. ວິເຄຣະທີ່ຄວາມຄົດຄອຍພຸ່ມືກະບວນກາຮົບເວັບໄລທີ່ມີຜລຕ່ອກາຮົາເນີນງານຫຼັກ
ຈິ່ງ ບັນກັບຜລກາຮົາເນີນງານ (ຮະດັບຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງຫຼັກຈິ່ງ) ດ້ານສັງຄົມວັດນໍາຮ່ວມ ພບວ່າ
ປັຈັບດ້ານຄວາມສົ່ມໍາເສມອໃນກາຮົບປົງຕິດຈິງ ຄວາມສົ່ມໍາເສມອໃນກາຮົບເວັບໄລ ແລກປັບປຸງກາຮົບເວັບໄລ
ກາຮົດຕ່ອສື່ອສາງກັນກາຍໃນສມາຊີກອງຄົກ ສາມາດອົບນໍາຍຄວາມສົ່ມໍາພັນຍົງຂອງດັ່ງແປຣອືສະ
ຖົກໜີ່ມີຜລຕ່ອສື່ອສາງກັນກາຍໃນສມາຊີກອງຄົກ ສາມາດອົບນໍາຍຄວາມສົ່ມໍາພັນຍົງຂອງດັ່ງແປຣອືສະ
ຖົກໜີ່ມີຜລຕ່ອສື່ອສາງກັນກາຍໃນສມາຊີກອງຄົກ ສ່ວນດັ່ງແປຣດ້ານກາຮົບເວັບໄລ
(ຮະດັບຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງຫຼັກຈິ່ງ) ດ້ານສັງຄົມວັດນໍາຮ່ວມ ສ່ວນດັ່ງແປຣດ້ານກາຮົບເວັບໄລ
ກາຮົບເວັບໄລສັນສົ່ມືກອນຮມແກ່ຜູ້ນໍາແລະສມາຊີກ ກາຮົດຕ່ອສື່ອສາງກັນກາຍໃນຮະຫວ່າງສມາຊີກອງຄົກ
ກາຮົບເວັບໄລ ແລະກາຮົບປົງຕິດຈິງ ຕ່າງກີມີຜລຕ່ອອູ້ຢູ່ໃນຮະດັບນີ້ຍ

12. ວິເຄຣະທີ່ຄວາມຄົດຄອຍພຸ່ມືກະບວນກາຮົບເວັບໄລຈາກກາຍເນັກທີ່ມີຜລຕ່ອກາຮົາເນີນງານ
ຫຼັກຈິ່ງ ທີ່ 2 ດ້ານ ກັ້ນຜລກາຮົາເນີນງານ (ຮະດັບຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງຫຼັກຈິ່ງ) ພບວ່າ
ປັຈັບດ້ານກາຮົບປົງຕິດຈິງໄຫ້ຄໍາແນະນໍາ ສາມາດອົບນໍາຍຄວາມສົ່ມໍາພັນຍົງຂອງດັ່ງແປຣອືສະຖົກໜີ່
ກາຮົບເວັບໄລແປຣດ້ານປາການໄດ້ຮ້ອຍລະ 26.20 ຊົ່ງອູ້ຢູ່ໃນຮະດັບຄ່ອນຫ້າງນີ້ຍ ດັ່ງແປຣອືສະຖຸກົດວ່າ
ທີ່ໄໝເຂົ້າສູ່ສົມກາຮັດສອບຄວາມຄົດຄອຍພຸ່ມືພລຕ່ອກາຮົາເນີນງານ (ຮະດັບຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງ
ຫຼັກຈິ່ງ) ສ່ວນດັ່ງແປຣດ້ານແລ້ວເລີນທຸນ ມີຜລຕ່ອອູ້ຢູ່ໃນຮະດັບນີ້ຍ

13. ວິເຄຣະທີ່ຄວາມນັດຍພຸ່ມືກະບວນກາຮົບເວັບໄລສັນສົ່ມືກອນເອກທີ່ມີຜລຕ່ອກາຮົາເນີນງານ
ຫຼັກຈິ່ງ ບັນກັບຜລກາຮົາເນີນງານ (ຮະດັບຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງຫຼັກຈິ່ງ) ດ້ານກາຮົບເວັບໄລ
ກາຮົບປົງຕິດຈິງ ພບວ່າ ປັຈັບດ້ານກາຮົບປົງຕິດຈິງໄຫ້ຄໍາແນະນໍາ ສາມາດອົບນໍາຍຄວາມສົ່ມໍາພັນຍົງຂອງດັ່ງແປຣ
ອືສະຖົກໜີ່ມີຜລຕ່ອສື່ອສາງກັນກາຍໃນຮະຫວ່າງສມາຊີກອງຄົກ ອົບນໍາຍກາຮົບເວັບໄລແປຣດ້ານປາການໄດ້ຮ້ອຍລະ 29.90
ເຊື່ອມື່ອງກົດວ່າ ມີຜລຕ່ອອູ້ຢູ່ໃນຮະດັບຄ່ອນຫ້າງນີ້ຍ

ด้วยการอิสระทุกจัวที่ไม่เข้าสู่สมการทดสอบความถดถอยพหุมิตผลต่อผลการดำเนินงาน (ระดับความเข้มแข็งของธุรกิจชุมชน) ด้านการเพิ่งคนงานทางเศรษฐกิจ ส่วนด้านแพร่ลักษณะสั่งเงินทุน มีผลอยู่ในระดับน้อย

14. วิเคราะห์ความถดถอยพหุการณ์สั่นสะเทือนจากภายนอกที่มีผลต่อการดำเนินงานธุรกิจชุมชนกับผลการดำเนินงาน (ระดับความเข้มแข็งของธุรกิจชุมชน) ด้านสังคมวัฒนธรรมพบว่า ปัจจัยด้านการให้คำแนะนำ สามารถอธิบายความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระทั้งหมด อธิบายการผันแปรของตัวแปรตามได้ร้อยละ 12.60 ซึ่งอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ด้วยการอิสระทุกจัวที่ไม่เข้าสู่สมการทดสอบความถดถอยพหุมิตผลต่อผลการดำเนินงาน (ระดับความเข้มแข็งของธุรกิจชุมชน) ด้านสังคมวัฒนธรรม ส่วนด้านแพร่ลักษณะสั่งเงินทุน มีผลอยู่ในระดับน้อย

ผลการวิจัยที่ได้จากการสัมภาษณ์สมาชิกกลุ่ม สรุปผลการวิจัยให้ดังนี้

1. ปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินงานธุรกิจชุมชน ในภาพรวมปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.62) และเมื่อจำแนกแต่ละด้านพบว่า ปัจจัยที่ปฏิบัติเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้

1.1 ปัจจัยด้านคุณลักษณะของสมาชิก ในภาพรวมการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.50) ซึ่งเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ความสัมพันธ์ในกลุ่มสมาชิก (ค่าเฉลี่ย 4.68) ความสามัคคีของสมาชิก (ค่าเฉลี่ย 4.57) การมีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่ม (ค่าเฉลี่ย 4.47) ความรู้ความเข้าใจในระเบียบกลุ่ม (ค่าเฉลี่ย 4.26) ความสำคัญ

1.2 ปัจจัยด้านระเบียบวิธีขององค์กร ในภาพรวมการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.73) ซึ่งเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการจัดการ (ค่าเฉลี่ย 4.83) ด้านมือบังคับ (ค่าเฉลี่ย 4.69) ด้านการจัดทำระเบียบข้อบังคับของกลุ่ม (ค่าเฉลี่ย 4.66) ความสำคัญ

2. กระบวนการเรียนรู้ที่มีผลต่อการดำเนินงานธุรกิจชุมชน ในภาพรวมการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 0.91) และเมื่อจำแนกแต่ละด้าน พบว่า ปัจจัยที่ปฏิบัติเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย มีดังนี้ ปัจจัยด้านความสนใจในการประชุม (ค่าเฉลี่ย 0.99) ด้านความสนใจในการจัดเวลาและกิจกรรมการเรียนรู้ (ค่าเฉลี่ย 0.95) ด้านการติดต่อสื่อสารกันภายในในระหว่างสมาชิกองค์กร (ค่าเฉลี่ย 0.93) ด้านการเรียนรู้และปฏิบัติจริง (ค่าเฉลี่ย 0.90) ด้านการศึกษาดูงาน (ค่าเฉลี่ย 0.85) ด้านการสนับสนุนฝึกอบรมแก่ผู้นำและสมาชิก (ค่าเฉลี่ย 0.86) ความสำคัญ

3. ปัจจัยด้านการสนับสนุนจากภายนอกที่มีผลต่อการดำเนินงานธุรกิจชุมชน ในภาพรวมการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 0.85) และเมื่อจำแนกแต่ละด้าน พบว่า ปัจจัยที่ปฏิบัติเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย มีดังนี้ ด้านการให้คำแนะนำ (ค่าเฉลี่ย 0.96) ด้านแพร่ลักษณะสั่งเงินทุน (ค่าเฉลี่ย 0.74) ความสำคัญ

4. ผลการดำเนินงาน (ระดับความเข้มแข็งของธุรกิจชุมชน) ในภาพรวมการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.28) โดยจำแนกออกเป็น 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการพึ่งตนเองทางเศรษฐกิจและด้านสังคมวัฒนธรรม เมื่อจำแนกแต่ละด้านเรียงลำดับ การปฏิบัติจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้

4.1 ด้านการพึ่งตนเองทางเศรษฐกิจ ในภาพรวมการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.14) และเมื่อจำแนกแต่ละด้านเรียงลำดับการปฏิบัติจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ ด้านการตลาด (ค่าเฉลี่ย 4.22) ด้านการเงินและทรัพยากร (ค่าเฉลี่ย 4.18) ด้านภาระรวม คือเนื่องสามารถตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อมบูรณาการ (ค่าเฉลี่ย 4.01) ความสำคัญ

4.2 ด้านสังคมวัฒนธรรม ในภาพรวมการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.42) และเมื่อจำแนกแต่ละด้าน เรียงลำดับการปฏิบัติจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ ความเป็นองค์กรชุมชน (ค่าเฉลี่ย 4.53) องค์กรณีการสนองตอบต่อปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ (ค่าเฉลี่ย 4.40) การเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายการเรียนรู้ (ค่าเฉลี่ย 4.32) ความสำคัญ

5. ความสัมพันธ์ของด้วยประวัติศาส พนว่า ด้วยประวัติศาสทั้งหมด 15 ด้วย ไม่มีด้วยประวัติศาสใดที่มีความสัมพันธ์กันในระดับสูงที่จะกล่าวให้เกิดเป็นหน้าการลงทะเบียนข้อ สมมติฐานที่เกี่ยวกับเทคโนโลยีการวิเคราะห์ถอดรหัส ซึ่งกำหนดไว้ที่ระดับ 0.08

6. วิเคราะห์ความถดถอยพหุของปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินงานธุรกิจชุมชน ทั้ง 7 ด้าน กับผลการดำเนินงาน (ระดับความเข้มแข็งของธุรกิจชุมชน) พนว่า ปัจจัยด้าน ความสามัคคีของสมาชิก ด้านความรู้ความเข้าใจในระดับก่อน ความสัมพันธ์ในกลุ่มสมาชิก ด้านการจัดการ สามารถอธิบายความสัมพันธ์ของด้วยประวัติศาสทั้งหมด อธิบายความผันแปร ของด้วยประคามได้ร้อยละ 70.90 ซึ่งอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ด้วยประวัติศาสทุกตัวที่นำเสนอ ถือว่าเปรียบด้วยความถดถอยพหุ มีผลต่อผลการดำเนินงาน (ระดับความเข้มแข็งของธุรกิจชุมชน) ส่วนด้วยประด้านการมีส่วนเริ่มในกิจกรรมกลุ่ม ด้านข้อบังคับ ด้านการจัดทำระเบียบข้อบังคับ ของกลุ่ม ถ่างก็มีผลอยู่ในระดับน้อย

7. วิเคราะห์ความถดถอยพหุของปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินงานธุรกิจชุมชนกับ ผลการดำเนินงาน (ระดับความเข้มแข็งของธุรกิจชุมชน) ด้านการพึ่งตนเองทางเศรษฐกิจ พนว่า ปัจจัยด้านความสามัคคีของสมาชิก ความรู้ความเข้าใจในระดับก่อน การมีส่วนร่วม ในกิจกรรมกลุ่ม ด้านการจัดทำระเบียบข้อบังคับของกลุ่ม สามารถอธิบายความสัมพันธ์ของ ด้วยประวัติศาสทั้งหมด อธิบายความผันแปรของด้วยประคามได้ร้อยละ 71.20 ซึ่งอยู่ในระดับ ค่อนข้างมาก ด้วยประวัติศาสทุกตัวที่นำเสนอ ถือว่าเปรียบด้วยความถดถอยพหุ มีผลต่อผล การดำเนินงาน (ระดับความเข้มแข็งของธุรกิจชุมชน) ด้านการพึ่งตนเองทางเศรษฐกิจ ส่วนด้วยประด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มสมาชิก ด้านการจัดการ ด้านข้อบังคับ ถ่างก็มีผล อยู่ในระดับน้อย

8. วิเคราะห์ความถดถอยพหุของปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินงานธุรกิจชุมชนกับผลการดำเนินงาน (ระดับความเข้มแข็งของธุรกิจชุมชน) ด้านสังคมวัฒนธรรม พนบฯ ปัจจัยด้านความสามัคคีของสมาชิก ความสัมพันธ์ในกลุ่มสมาชิก การมีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่ม ด้านความรู้ความเข้าใจในระดับกลุ่ม สามารถอธิบายความสัมพันธ์ของตัวเปรียศรั้งทั้งหมด อธิบายความผันแปรของตัวเปรียตามได้ร้อยละ 64.30 ซึ่งอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ด้วยการที่ไม่เข้าสู่สมการทดสอบความถดถอยพหุมีผลต่อผลการดำเนินงาน (ระดับความเข้มแข็งของธุรกิจชุมชน) ด้านสังคมวัฒนธรรม ส่วนตัวเปรียด้านการจัดการ ด้านข้อบังคับ ด้านการจัดทำระเบียบข้อบังคับของกลุ่ม ดังที่มีผลอยู่ในระดับน้อย

9. วิเคราะห์ความถดถอยพหุกระบวนการเรียนรู้ที่มีผลต่อการดำเนินงาน ธุรกิจชุมชน ทั้ง 6 ด้าน กับผลการดำเนินงาน (ระดับความเข้มแข็งของธุรกิจชุมชน) พนบฯ ปัจจัยด้านการศึกษาดูงาน ความสำเร็จในการจัดเวทีแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ สามารถอธิบาย ความสัมพันธ์ของตัวเปรียศรั้งทั้งหมด อธิบายการผันแปรของตัวเปรียตามได้ร้อยละ 77.70 ซึ่งอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ด้วยการที่ไม่เข้าสู่สมการทดสอบความถดถอยพหุมีผลต่อ ผลการดำเนินงาน (ระดับความเข้มแข็งของธุรกิจชุมชน) ส่วนตัวเปรียด้านการสนับสนุน ฝึกอบรมแก่ผู้นำและสมาชิก ความสำเร็จในการประชุม การติดต่อสื่อสารกันภายในสมาชิก องค์กร การเรียนรู้และการปฏิบัติจริง ดังที่มีผลอยู่ในระดับน้อย

10. วิเคราะห์ความถดถอยพหุกระบวนการเรียนรู้ที่มีผลต่อการดำเนินงาน ธุรกิจชุมชนกับผลการดำเนินงาน (ระดับความเข้มแข็งของธุรกิจชุมชน) ด้านการพึ่งตนเอง ทางเศรษฐกิจ พนบฯ ปัจจัยด้านการศึกษาดูงาน การสนับสนุนฝึกอบรมแก่ผู้นำและสมาชิก การเรียนรู้และการปฏิบัติจริง สามารถอธิบายความสัมพันธ์ของตัวเปรียศรั้งทั้งหมด กรณีทาง การผันแปรของตัวเปรียตามได้ร้อยละ 75.00 ซึ่งอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ด้วยการที่ไม่เข้าสู่สมการทดสอบความถดถอยพหุมีผลต่อผลการดำเนินงาน (ระดับความเข้มแข็งของ ธุรกิจชุมชน) ด้านการพึ่งตนเองทางเศรษฐกิจ ส่วนตัวเปรียด้านความสำเร็จในการประชุม ความสำเร็จในการจัดเวทีแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ การติดต่อสื่อสารกันภายในสมาชิกองค์กร ดังที่มีผลอยู่ในระดับน้อย

11. วิเคราะห์ความถดถอยพหุกระบวนการเรียนรู้ที่มีผลต่อการดำเนินงาน ธุรกิจชุมชนกับผลการดำเนินงาน (ระดับความเข้มแข็งของธุรกิจชุมชน) ด้านสังคมวัฒนธรรม พนบฯ ปัจจัยด้านการศึกษาดูงาน ความสำเร็จในการประชุม การติดต่อสื่อสารกันภายใน สมาชิกองค์กร สามารถอธิบายความสัมพันธ์ของตัวเปรียศรั้งทั้งหมด อธิบายการผันแปรของ ตัวเปรียตามได้ร้อยละ 74.10 ซึ่งอยู่ในระดับค่อนข้างมาก และตัวเปรียศรั้งที่ไม่เข้าสู่ สมการทดสอบความถดถอยพหุมีผลต่อผลการดำเนินงาน (ระดับความเข้มแข็งของธุรกิจชุมชน) ด้านสังคมวัฒนธรรม ส่วนตัวเปรียด้านการสนับสนุนฝึกอบรมแก่ผู้นำและสมาชิก การเรียนรู้และ การปฏิบัติจริง ความสำเร็จในการจัดเวทีแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ ดังที่มีผลอยู่ในระดับน้อย

12. วิเคราะห์ความถดถอยพหุการสนับสนุนจากภายนอกที่มีผลต่อการดำเนินงาน ธุรกิจชุมชนทั้ง 2 ด้าน กับผลการดำเนินงาน (ระดับความเข้มแข็งของธุรกิจชุมชน) พบว่า ปัจจัยด้านการให้ค่าแนะนำ ทั้งนี้สามารถอธิบายความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระได้ทั้งหมด อย่างการผันแปรของตัวแปรตามได้ร้อยละ 27.00 ซึ่งอยู่ในระดับต่อน้ำหนักน้อย ตัวแปรอิสระทุกตัวที่นำเข้าสู่สมการทดสอบอัตราส่วนของพหุมิผลต่อผลการดำเนินงาน (ระดับความเข้มแข็งของธุรกิจชุมชน) ส่วนตัวแปรด้านแหล่งเงินทุน มีผลอยู่ในระดับน้อย

13. วิเคราะห์ความถดถอยพหุการสนับสนุนจากภายนอกที่มีผลต่อการดำเนินงาน ธุรกิจชุมชนกับผลการดำเนินงาน (ระดับความเข้มแข็งของธุรกิจชุมชน) ด้านการฟังคนของทางเศรษฐกิจ พบว่า ปัจจัยด้านการให้ค่าแนะนำ สามารถอธิบายความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระได้ทั้งหมด อย่างการผันแปรของตัวแปรตามได้ร้อยละ 25.60 ซึ่งอยู่ในระดับต่อน้ำหนักน้อย ตัวแปรอิสระทุกตัวที่นำเข้าสู่สมการทดสอบอัตราส่วนของพหุมิผลต่อผลการดำเนินงาน (ระดับความเข้มแข็งของธุรกิจชุมชน) ด้านการฟังคนของทางเศรษฐกิจ ส่วนตัวแปรด้านแหล่งเงินทุน มีผลอยู่ในระดับน้อย

14. วิเคราะห์ความถดถอยพหุการสนับสนุนจากภายนอกที่มีผลต่อการดำเนินงาน ธุรกิจชุมชนกับผลการดำเนินงาน (ระดับความเข้มแข็งของธุรกิจชุมชน) ด้านสังคมวัฒนธรรม พบว่า ปัจจัยด้านการให้ค่าแนะนำ สามารถอธิบายความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระได้ทั้งหมด อย่างการผันแปรของตัวแปรตามได้ร้อยละ 24.30 ซึ่งอยู่ในระดับต่อน้ำหนักน้อย ตัวแปรอิสระทุกตัวที่นำเข้าสู่สมการทดสอบอัตราส่วนของพหุมิผลต่อผลการดำเนินงาน (ระดับความเข้มแข็งของธุรกิจชุมชน) ด้านสังคมวัฒนธรรม ส่วนตัวแปรด้านแหล่งเงินทุน มีผลอยู่ในระดับน้อย

การอภิปรายผล

จากการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินงานธุรกิจชุมชนก่อตุ้นอาชีพก่อผ้าในหมู่บ้านญี่ปุ่น เป้า เยกอนหนองสูง จังหวัดมุกดาหาร ผู้วิจัยได้นำประเด็นที่พบมาอภิปรายผล ดังนี้

- ผลการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินงานธุรกิจชุมชน พบว่า ปัจจัยด้านคุณลักษณะของผู้นำ ซึ่งประกอบด้วย ความรู้ความสามารถของผู้นำ ความเสียสacrifice ความซื่อสัตย์ ความคิดริเริ่ม การปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.49$) ปัจจัยด้านคุณลักษณะของสมาชิก ซึ่งประกอบด้วย ความสามัคคีของสมาชิก ความรู้ความเข้าใจในระเบียนกางสุ่ม ความสัมพันธ์ในกลุ่มสมาชิก การมีส่วนร่วมในกิจกรรมกางสุ่ม การปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.50$) ส่วนปัจจัยด้านระเบียนข้อบังคับขององค์กร ซึ่งประกอบด้วย ด้านการจัดการด้านท้องถิ่น ด้านการจัดทำระบบเบียนข้อบังคับกางสุ่ม การปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.91$) ซึ่งจะเห็นว่าทั้งปัจจัยด้านคุณลักษณะของผู้นำ ปัจจัยด้านคุณลักษณะของสมาชิก

กับปัจจัยด้านระเบียนข้อบังคับขององค์กร ซึ่งมีผลต่อการดำเนินงานธุรกิจชุมชนในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับ ณรงค์ เส็งประชา (2543 : 93-94) ซึ่งพบว่า ปัจจัยที่ทำให้เกิดสูงประสมความสำเร็จ คือ ความติดต่อสื่อสาร ความต้องการและความสนใจอย่างจริงจังของสมาชิก มีความสัมพันธ์แน่นแฟ้นต่อกัน มีผลประโยชน์ร่วมกัน มีความเชื่อสัตย์และไว้วางใจต่อกัน ผู้นำกลุ่มหรือผู้บุริหารกลุ่มมีความสามารถในการบริหาร เป็นผู้ประสานงานที่ดี รู้จักให้หลักจิตวิทยาที่ศักดิ์สามารถจะสร้างศรัทธาแก่สมาชิกกลุ่มได้ และความสามัคคีของสมาชิกกลุ่ม ทำให้กิจกรรมกลุ่มประสบความสำเร็จ และสอดคล้องกับ อนุชาติ พวงสำลี และอรทัย อาจน้ำ (2541 : 256-257) ซึ่งพบว่า ปัจจัยภายในที่มีผลต่อความสำเร็จของการรวมกลุ่ม ได้แก่ การบริหารจัดการกลุ่ม ความสัมพันธ์และการมีส่วนร่วมของสมาชิกกลุ่ม ความสามัคคี ความเสียสละและความเชื่อสัตย์ภายใต้กฎหมาย เนินทุน จำนวนผู้นำ ความสามารถ ทักษะ ความรู้ ของผู้นำ จำนวนสมาชิกกลุ่ม ความติดต่อสื่อสาร การศึกษาเรียนรู้ การศึกษาดูงาน และยัง สอดคล้องกับ ประชา เนาวรัตน์ (2540 : บทคัดย่อ) ซึ่งพบว่า ปัจจัยภายในที่ทำให้เกิดสูงประสมความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจ ได้แก่ คณะกรรมการของกลุ่มมีความสามารถในการดำเนินงาน ความสามารถในการประสานงาน ความสามารถในการตัดสินใจและแก้ไขปัญหา ความสามารถในการวางแผนการ ความสามารถในการประสานพันธ์ สมาชิกมีความรู้ความเข้าใจในบทบาทของสมาชิกเป็นอย่างดี ความรู้ความเข้าใจในบทบาทในการให้ความร่วมมือ การไว้วางแผน การเข้าร่วมกิจกรรมของกลุ่ม บทบาทในการสนับสนุนการวางแผน และจัดทำโครงการ บทบาทในการประสานพันธ์และบทบาทในการประสานงาน กลุ่มมีการทำงานธุรกิจของกลุ่มอย่างต่อเนื่อง กิจกรรมทุกกิจกรรมได้ตอบสนองความต้องการของสมาชิกกลุ่มอย่างดีและเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ในการสนับสนุนเนินทุนสมาชิกได้รู้สึกเพลิดเพลินในอัตราดอกเบี้ยต่ำ และสมาชิกยังได้รับผลประโยชน์จากการเป็นสมาชิกกลุ่ม ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการดำเนินงานของกลุ่มให้เจริญก้าวหน้า

ผลการวิจัยที่ได้เห็นว่า ปัจจัยทั้งในด้านคุณลักษณะของคณะกรรมการฯ กลุ่ม คุณลักษณะของสมาชิกกลุ่ม และปัจจัยด้านระเบียนข้อบังคับขององค์กร ซึ่งมีผลต่อการดำเนินงานธุรกิจชุมชน และส่งผลให้การดำเนินงานธุรกิจชุมชนประสบความสำเร็จ นำไปสู่ การพัฒนาที่ยั่งยืนและนำไปสู่ความเจริญก้าวหน้ามาถูกสุ่มและชุมชนต่อไป]

2. ผลการศึกษาปัจจัยด้านกระบวนการเรียนรู้ที่มีผลต่อการดำเนินงานธุรกิจชุมชน ในภาพรวมพบว่า การปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ($X = 0.95$) เมื่อพิจารณาต่อด้าน พบว่า ด้านการศึกษาดูงาน ด้านการสนับสนุนฝึกอบรมแก่ผู้นำและสมาชิก ด้านความสำมั่นใน การประชุม ด้านความสำมั่นในการจัดเวลาและเปลี่ยนการเรียนรู้ ด้านการติดต่อสื่อสาร กับภายนอกในระหว่างสมาชิกขององค์กร ด้านการเรียนรู้และปฏิบัติจริง ซึ่งมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับ อนุชาติ พวงสำลี และอรทัย อาจน้ำ (2541 : 256-257) ซึ่งพบว่า ปัจจัยภายในที่มีผลต่อความสำเร็จของการรวมกลุ่ม ได้แก่ การบริหารจัดการกลุ่ม

ความสัมพันธ์และการมีส่วนร่วมของสมาชิกกลุ่ม ความสามัคคี ความเสียสละและความชื่อสัตย์ ภัยในกลุ่ม เงินทุน จำนวนผู้นำ ความสามารถ ทักษะ ความรู้ของผู้นำ จำนวนสมาชิกกลุ่ม ความคิดเห็น การศึกษาเรียนรู้ การศึกษาดูงาน และสอดคล้องกับ ประชา เซ้า วรรคุณ (2540 : บทคัดย่อ) ซึ่งพบว่า มีจังหวัดที่ทำให้กลุ่มประสบความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจได้แก่ คณะกรรมการกองกลุ่มมีความสามารถในการดำเนินงาน ความสามารถในการประสานงาน ความสามารถในการดำเนินงานและแก้ไขปัญหา ความสามารถในการวางแผนการ ความสามารถในการประสานงาน สมาชิกมีความรู้ความเข้าใจในบทบาทของสมาชิกเป็นอย่างดี ความรู้ความเข้าใจในบทบาทในการให้ความร่วมมือ การประชุม การเข้าร่วมกิจกรรมของกลุ่ม บทบาทในการสนับสนุนการวางแผนและจัดทำโครงการ บทบาทในการประสานงาน และบทบาทในการประสานงาน กลุ่มมีการทำงานธุรกิจของกลุ่มอย่างต่อเนื่อง กิจกรรมทุกกิจกรรมได้ตอบสนองความต้องการของสมาชิกกลุ่มอย่างดี

ผลการวิจัยพบว่า มีจังหวัดที่ดำเนินการศึกษาดูงาน ดำเนินการสนับสนุนฝึกอบรมแก่ผู้นำ และสมาชิก ดำเนินความสัมมารถในการประชุม ดำเนินความสัมมารถในการจัดเวทีและเปลี่ยนการเรียนรู้ ดำเนินการติดต่อสื่อสารกันภายใต้ระหว่างสมาชิกของคู่ค้า ดำเนินการเรียนรู้และปฏิบัติจริง ดำเนินการต่อการดำเนินงานธุรกิจชุมชน ซึ่งปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนส่งผลต่อ ความสำเร็จและความล้มเหลวของการดำเนินงานธุรกิจชุมชนทั้งสิ้น

3. การศึกษาปัจจัยดำเนินการสนับสนุนจากภายนอกที่มีผลต่อการดำเนินงาน ธุรกิจชุมชน ซึ่งได้แก่ มีจังหวัดที่ดำเนินการให้คำแนะนำ กับปัจจัยดำเนินแหล่งเงินทุน ในภาพรวมพบว่า มีการปฏิบัติในระดับสูง ($\bar{X} = 0.87$) สอดคล้องกับ ปริชา เซ้า วรรคุณ (2540 : บทคัดย่อ) กับ อนุชาติ พวงษ์เตี้ย และอรทัย อาจจำ (2541 : 256 – 257) ซึ่งพบว่า มีจังหวัดที่ดำเนินการสนับสนุนดำเนินความรู้วิชาการแผนใหม่ การฝึกอบรม การซ้ายเหลือวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็น เงินทุน และข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ

ผลการวิจัยพบว่า การสนับสนุนจากภายนอก ทั้งปัจจัยดำเนินการให้คำแนะนำ และปัจจัยดำเนินแหล่งเงินทุน ค่างมีผลต่อการดำเนินงานธุรกิจชุมชน และมีโอกาสที่ธุรกิจชุมชนจะประสบความสำเร็จสูงหากได้รับการแนะนำ ตลอดจนวิธีการที่ถูกต้องในการดำเนินงาน และหากมีแหล่งเงินทุนที่เพียงพอในการสนับสนุน การดำเนินงานธุรกิจชุมชน ก็จะยิ่งเพิ่ม ประสิทธิภาพ ซึ่งจะนำไปสู่ความเข้มแข็งของธุรกิจชุมชนต่อไป

4. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินงานธุรกิจชุมชน ค้านคุณลักษณะของผู้นำและค้านระบบที่มีข้อบังคับขององค์กรกับผลการดำเนินงาน (ระดับความเข้มแข็งของธุรกิจชุมชน) ในภาพรวม ได้แก่ ความรู้ความสามารถของผู้นำ ความเสียสละ ความชื่อสัตย์ ความคิดเห็น ดำเนินการจัดการ ดำเนินข้อบังคับ พนบัว ปัจจัยดำเนินคุณลักษณะของผู้นำและค้านระบบที่มีข้อบังคับขององค์กรทั้งหมด สามารถอธิบาย

การผันแปรของผลการค่าเฉลี่ยงาน (ระดับความเข้มแข็งของธุรกิจชุมชน) ได้ร้อยละ 93.4 ในบรรดาคุณลักษณะของผู้นำ แต่ต้านระเบียนข้อบังคับขององค์กร ทั้งหมด 7 ตัว มีค่าเปรียบ 3 ตัว ที่มีอิทธิพลต่อความเข้มแข็งในการค่าเฉลี่ยงานธุรกิจชุมชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กัน ได้แก่ ความเสียสละ ความซื่อสัตย์ และต้านข้อบังคับ ในระดับความสัมพันธ์ค่อนข้างสูง ซึ่งสอดคล้องกับ ณรงค์ เพชรประเสริฐ (2542 : 124) และณรงค์ เสิงประชา (2543 : 93-94) ซึ่งได้อธิบายถึงปัจจัยต้านผู้นำ ที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของธุรกิจชุมชนว่า ธุรกิจชุมชนที่เกิดขึ้นโดยบุคลากร หรือคณะกรรมการที่เป็นที่ยอมรับของชาวบ้านจะระดมทุนได้ง่าย ขยายตัวได้เร็วและมีโอกาสที่จะประสบความสำเร็จสูง และผู้นำหรือผู้บริหารก่อสู่ที่มีความสามารถในการบริหาร เป็นผู้ประสานงานที่ดี รู้จักใช้หลักจิตวิทยา สามารถสร้างศรัทธาให้แก่สมาชิกกลุ่มได้ ก็จะทำให้ก่อตั้งประสบความสำเร็จและอยู่ได้นาน และในขณะเดียวกันหากผู้นำหรือผู้บริหารก่อสู่ ไม่ได้รับความศรัทธาและความไว้วางใจจากสมาชิกก็กลุ่มก็จะไม่ได้รับความร่วมมือจากสมาชิก ในที่สุดก่อสู่ที่จะประสบความล้มเหลวเช่นเดียวกัน

5. ผลการวิเคราะห์ที่ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการค่าเฉลี่ยงานธุรกิจชุมชน คือคุณลักษณะของสมาชิกและต้านระเบียนข้อบังคับขององค์กรกับผลการค่าเฉลี่ยงาน (ระดับความเข้มแข็งของธุรกิจชุมชน) ในภาพรวม ได้แก่ ความสามารถคิดของสมาชิก ความรู้ความเข้าใจในระเบียนก่อสู่ ความสัมพันธ์ในกลุ่มสมาชิก การมีส่วนร่วมในกิจกรรมก่อสู่ ต้านการจัดการ ต้านข้อบังคับ และต้านการจัดท้าวะเบียนข้อบังคับของก่อสู่ พนับ คุณลักษณะของสมาชิกและต้านระเบียนข้อบังคับขององค์กรทั้งหมด สามารถอธิบายอย่างง่าย การผันแปรของผลการค่าเฉลี่ยงาน (ระดับความเข้มแข็งของธุรกิจชุมชน) ได้ร้อยละ 70.9 ในบรรดาคุณลักษณะของสมาชิกทั้งหมด 7 ตัว มีค่าเปรียบ 4 ตัวที่มีอิทธิพลต่อความเข้มแข็ง ในการค่าเฉลี่ยงานธุรกิจชุมชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กัน ได้แก่ ความสามารถคิดของสมาชิก ความรู้ความเข้าใจในระเบียนก่อสู่ ความสัมพันธ์ใน กลุ่มสมาชิก และต้านการจัดการ ในระดับความสัมพันธ์ค่อนข้างสูง สอดคล้องกับ ณรงค์ เพชรประเสริฐ (2542 : 124) และณรงค์ เสิงประชา (2543 : 93-94) ซึ่งได้อธิบายถึง ปัจจัยด้านสมาชิกกลุ่ม ที่มีผลต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการค่าเฉลี่ยงานของก่อสู่ว่า การคงอยู่และการเดินโตรยของก่อสู่จะต้องอาศัยความร่วมมือร่วมใจกันของชุมชน ต้องมี การร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมกันรับผิดชอบ สมาชิกกลุ่มและคณะกรรมการบริหารงานก่อสู่ต้องมี ความสามารถคิดเป็นหนึ่งใจเดียวกัน มีการประสานงานที่ดีทั้งภายในและภายนอกก่อสู่ก็จะทำให้ ก่อสู่ประสบความสำเร็จได้และยังสอดคล้องกับ นร. อินทรรักษ์ (2542 : บทคัดย่อ) กับ ปรีชา เชาว์คระภูล (2540 : บทคัดย่อ) ซึ่งศึกษาพบว่า การสร้างความรู้สึกเป็นเจ้าของและ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจของสมาชิก สมาชิกมีความไว้วางใจกัน พ่อใจในผลประโยชน์

ที่ได้รับ สมาชิกเข้าใจในบทบาทหน้าที่ เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของกลุ่ม

6. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการเรียนรู้ที่มีผลต่อการดำเนินงาน ชุมชนกับผลการดำเนินงาน (ระดับความเข้มแข็งของชุมชน) จากแบบสัมภาษณ์ คณะกรรมการกรอกสูมในภาพรวม และจากแบบสัมภาษณ์สมาชิกกลุ่มในภาพรวม ได้แก่ การศึกษาดูงาน การสนับสนุนฝึกอบรมแก่ผู้นำและสมาชิก ความสำเร็จในการประชุม ความสำเร็จในการจัดเวทีแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ การติดต่อสื่อสารกันภายในระหว่างสมาชิกองค์กร และการเรียนรู้และการปฏิบัติจริง พบว่า ตัวแปรทั้งหมดสามารถอธิบายการผันแปรของผลการดำเนินงาน (ระดับความเข้มแข็งของชุมชน) โดยจากแบบสัมภาษณ์ คณะกรรมการกรอกสูม ได้ร้อยละ 38.3 ในบรรดาตัวแปรทั้งหมด 7 ตัว มีค่าแปร 4 ตัวที่มีอิทธิพลต่อความเข้มแข็งในการดำเนินงานชุมชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 คือ ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กัน ได้แก่ การศึกษาดูงาน การสนับสนุนฝึกอบรมแก่ผู้นำและสมาชิก ความสำเร็จในการประชุม ความสำเร็จในการจัดเวทีแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ ในระดับความสัมพันธ์ปานกลาง และจากแบบสัมภาษณ์สมาชิกกลุ่ม ได้ร้อยละ 77.7 ในบรรดาตัวแปรทั้งหมด 7 ตัว มีค่าแปร 2 ตัวที่มีอิทธิพลต่อความเข้มแข็งในการดำเนินงานชุมชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 คือ ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กัน ได้แก่ การศึกษาดูงาน และความสำเร็จในการจัดเวทีแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ ในระดับความสัมพันธ์ค่อนข้างมาก ซึ่งสอดคล้องกับ อันชาติ พวงล้ำสี และอรทัย ออาจร้อ (2541 : 249-252) ที่ได้เสนอ เครื่องชี้วัดสำหรับเกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้และเครื่องชี้วัดการเรียนรู้ของชุมชน ออกเป็น 3 ส่วน คือ 1) การศึกษาดูงาน ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ช่วยยกระดับภูมิปัญญาและการเรียนรู้ ในการวัดในเชิงปริมาณและคุณภาพของการศึกษาดูงาน โดยพิจารณาตัวชี้วัดจาก จำนวนครั้งของการศึกษาดูงาน คุณภาพของการศึกษาดูงาน จำนวนผู้เข้าร่วม การปรับเปลี่ยนทัศนคติ และพฤติกรรมของผู้เข้าร่วมดูงานหลังจากไปปฎิบัติ 2) เวทีแลกเปลี่ยนความรู้ ซึ่งอาจวัดได้ ในหลายลักษณะ อาทิ เวทีเพื่อสรุปบทเรียนจากการศึกษาดูงาน เวทีเพื่อวิเคราะห์ปัญหาและข้อมูลใหม่ เวทีเพื่อเชื่อมโยงเครือข่าย เป็นต้น ตัวชี้วัดที่สำคัญ ได้แก่ จำนวนครั้งของการจัดเวที ประเภทของเวทีที่จัด จำนวนผู้เข้าร่วม คุณภาพของกระบวนการเรียนรู้ โดยดูจากกิจกรรม เช่น มีการวิเคราะห์ที่ซักเจนหรือไม่ มีการเชื่อมโยงปัญหา กับสาเหตุหรือไม่มีการดึงเป้าหมายในการแก้ปัญหา หรือไม่ อย่างไร มีการเชื่อมโยงภูมิปัญญา ระบบคุณค่า มาใช้ในการหาทางเลือกการแก้ปัญหาหรือไม่ 3) การขยายเครือข่ายการเรียนรู้ และความร่วมมือ อาจพิจารณาตัวชี้วัด ได้แก่ การขยายตัวในด้านต่าง ๆ ดังนี้ คือ จำนวนสมาชิกและอัตราการเพิ่ม ณ ระยะเวลาหนึ่ง จำนวนองค์กรที่เกี่ยวข้อง ประเภทของงานและกิจกรรม ความหลากหลายมากน้อย การได้รับการยอมรับเชิงบวกจากองค์กรภายนอก เช่น

ในรูปแบบของการสนับสนุนศ้านเงินทุน ทรัพยากร การมีผู้เยี่ยมชมศึกษาดูงานในส่วนนี้เป็นแหล่งการเรียนรู้ เป็นต้น

7. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนจากภายนอกที่มีผลต่อการดำเนินงานธุรกิจชุมชนกับผลการดำเนินงาน (ระดับความเข้มแข็งของธุรกิจชุมชน) จากแบบสัมภาษณ์คุณกรรมการกลุ่มในภาพรวม และจากแบบสัมภาษณ์สมาชิกกลุ่มในภาพรวม ได้แก่ การให้คำแนะนำและเผยแพร่เงินทุน พบว่า ตัวแปรห้าหมวดสามารถอธิบายการสัมผ่าว่องผลการดำเนินงาน (ระดับความเข้มแข็งของธุรกิจชุมชน) โดยหากแบบสัมภาษณ์คุณกรรมการกลุ่มได้ร้อยละ 26.2 ในบรรดาตัวแปรห้าหมวด 2 ตัว มีตัวแปร 1 ตัว ที่มีอิทธิพลต่อความเข้มแข็งในการดำเนินงานธุรกิจชุมชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกว่า .001 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กัน ได้แก่ การให้คำแนะนำ ในระดับความสัมพันธ์ค่อนข้างน้อย และจากแบบสัมภาษณ์สมาชิกกลุ่ม ได้ร้อยละ 27.0 ในบรรดาตัวแปรห้าหมวด 2 ตัว มีตัวแปร 1 ตัวที่มีอิทธิพลต่อความเข้มแข็งในการดำเนินงานธุรกิจชุมชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกว่า .001 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กัน ได้แก่ การให้คำแนะนำ ในระดับความสัมพันธ์ค่อนข้างน้อย เช่นเดียวกัน สอดคล้องกับ ธรรมศรี เพชรประเสริฐ (2542 : 124) ซึ่งได้อธิบายถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของธุรกิจชุมชน พบว่า กลุ่มกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่ใช้เงินทุนของคนเอง ไม่ต้องถูกหนี้ยืมลิน ไม่ต้องจ่ายดอกเบี้ยสำหรับเงินลงทุน มีโอกาสที่จะประสบความสำเร็จในการดำเนินงานมากกว่า เช่น กลุ่มธุรกิจชุมชน ของสหกรณ์การเกษตรทำนา粱แมว บริษัทชุมชนหัวไทร และกลุ่มออมทรัพย์ทางแทนภาคใต้ ดังนั้น กลุ่มกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่สามารถพึงพาเงื่อนไขด้านเงินทุน หรือสามารถระดมทุนจากชุมชนได้เอง จึงมีโอกาสเติบโตได้มากกว่ากลุ่มที่พึงเงินทุนจากการภายนอก ระหว่างรัช จำปามูล (2538 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ทำให้มีประสิทธิผลต่อการฝึกอาชีพ ได้แก่ การเข้าร่วมการฝึกอาชีพอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง การถ่ายทอดความรู้ได้ชัดเจนของวิทยากร การมีวัสดุอุปกรณ์การฝึกที่พร้อม ตลอดจนการศึกษาดูงานยังหมู่บ้านที่ประสบความสำเร็จแล้ว

8. ข้อสังเกตของผู้วิจัยจากการไปเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการวิจัย พบว่า กลุ่มอาชีพท่องผ้าไหมมีน้ำหนัก ต่ำบล๊านเป้า อีกสองหนองสูง จังหวัดมุกดาหาร เป็นกลุ่มอาชีพที่มีความเข้มแข็งมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะก่อนการรวมตัวกันเป็นกลุ่มอาชีพนั้น โดยปกติแล้ว ประชาชนในชุมชนซึ่งเป็นศศรี ก็มีการทำผ้าไหมเพื่อใช้ในครัวเรือนอยู่ก่อนแล้ว จึงมีความรู้ความเชี่ยวชาญในการทอผ้าไหมเป็นอย่างดี การรวมตัวกันเป็นกลุ่มอาชีพอาชีพท่องผ้าไหมนั้น จึงเป็นการรวมตัวของบุคคลที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญและมีใจรักในการทอผ้าไหมอยู่แล้ว เช่นมา รวมกลุ่มกัน โดยมีการบริหารจัดการที่เป็นระบบ มีการกำหนดรูปแบบในการบริหารจัดการที่ดี เพื่อนำมาถูกต้องในการทอผ้าไหมของชุมชน ออกแบบแพร์และสร้างคุณค่า สร้างรายได้ ให้กับกลุ่มและชุมชน ซึ่งจากที่มีอยู่ในการทอผ้าไหม และคุณภาพของผ้าไหมของกลุ่มที่เมยแพร์ ออกมากลุ่มศ้านี้ ได้กล้ายเป็นที่ชื่นชอบของผู้ที่พบเห็น เนื่องจากมีความสวยงามและมี

เอกลักษณ์เฉพาะตัว จึงทำให้ชื่อเดียวในการทดสอบค่าใหม่ของกลุ่มอาชีพทดสอบค่าใหม่บ้านกู เป็นที่รู้จักทั่วไป นอกจากนี้ทางกลุ่มยังมีระบบการจัดการและประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์ค่าใหม่ ของกลุ่ม โดยการนำผลิตภัณฑ์ค่าใหม่ของกลุ่มไปจัดแสดงและขายในงานเทศการต่าง ๆ และ ห้องมิตรภัณฑ์ค่าใหม่ของกลุ่มเข้าประกวดซึ่งรางวัล ซึ่งปรากฏว่าผลิตภัณฑ์ค่าใหม่ของกลุ่ม อาชีพทดสอบค่าใหม่บ้านกู ได้รับรางวัลต่าง ๆ มากมาย ทำให้ชื่อเดียวในการทดสอบค่าใหม่ของกลุ่ม อาชีพทดสอบค่าใหม่บ้านกู เป็นที่รู้จักของประชาชนผู้พบเห็นทั่วไป นอกจากนี้ยังพบว่า กลุ่มอาชีพ ทดสอบค่าใหม่บ้านกู ได้ถูกยกเป็นแหล่งศึกษาดูงานในฐานะเป็นแหล่งการเรียนรู้ด้านการทดสอบค่าใหม่ และการดำเนินงานในรูปแบบธุรกิจชุมชนอีกด้วยหนึ่งด้วย

จากผลการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินงานธุรกิจชุมชนกลุ่มอาชีพทดสอบค่าใหม่ บ้านกู ดำเนินมาเป็น 3 ขั้นตอนดังนี้ ขั้นตอนแรกคือหา สามารถพิจารณาได้ทั้งทาง เศรษฐกิจและทางด้านความต้องการ ทั้งนี้เนื่องมาจากปัจจัยต่าง ๆ ที่เกื้อหนุนให้การดำเนินงาน ของกลุ่มประสบความสำเร็จ โดยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของกลุ่มประกอบด้วย ปัจจัยด้านความรู้ความสามารถของผู้นำ ความเสียสละของผู้นำ ความเชื่อสัตย์ของผู้นำ ความคิดสร้างสรรค์ ความเชื่อมั่นในความสามารถของผู้นำ ซึ่งเมื่อกลุ่มธุรกิจชุมชนมีปัจจัยด้านคุณลักษณะของผู้นำดังกล่าวที่ดีแล้ว จะนำไปสู่กลุ่มมีความเข้มแข็ง สามารถกำหนดติดต่อในการดำเนินงานของกลุ่มได้やすくไปใน ทิศทางใด ประกอบกับคุณลักษณะที่ดีของสมาชิก ซึ่งมีทั้งความสามัคคี ความรู้ความเข้าใจใน ระดับขั้น ของกลุ่ม ความสัมพันธ์ในกลุ่มสมาชิก และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่มของสมาชิก ซึ่งปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้ ล้วนเป็นปัจจัยที่เกื้อหนุน ผลงานให้กลุ่มมีความเข้มแข็งยิ่งขึ้น ประกอบกับมีการหากความรู้เพิ่มเติมของสมาชิกกลุ่มอยู่เสมอ ทั้งการไปศึกษาดูงานจาก แหล่งความรู้อื่น การได้รับคำแนะนำจากหน่วยงานราชการและเอกชนแล้วนำมาเป็นแนวทาง ในการปฏิบัติ กับการมีกฎข้อบังคับของกลุ่มที่ชัดเจนแน่นอนที่มาจากการระดมความคิดเห็น ความเห็นชอบของมวลสมาชิกด้วยแล้ว ยิ่งทำให้การดำเนินงานของกลุ่มเป็นไปในทิศทางที่ตรง กับความต้องการของสมาชิก ส่งผลถึงความสัมพันธ์ที่ดีในกลุ่มสมาชิก และมีการดำเนินกิจกรรม ของกลุ่มอย่างต่อเนื่อง สามารถตอบสนองต่อกลุ่มได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้การดำเนินงาน ของกลุ่มประสบความสำเร็จและมีความยั่งยืน

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินงานธุรกิจชุมชน กรณีศึกษา : ก่อสู่อาชีพ ทอผ้าไหมบ้านกฎ สำนักบ้านแป๊ะ อำเภอหนองสูง จังหวัดมุกดาหาร ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาและแก้ไขให้มีประสิทธิภาพดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ปัจจัยด้านคุณลักษณะของผู้นำที่มีผลต่อการดำเนินงานธุรกิจชุมชน พนบว่า ปัจจัยด้านความซื่อสัตย์ มีความสำคัญที่สุด ดังนั้นในการคัดเลือกบุคคลที่จะเข้ามาเป็นผู้นำก่อสู่ หรือคณะกรรมการก่อสู่ ควรพิจารณาคัดเลือกบุคคลที่มีความซื่อสัตย์ ถูกใจและเข้ามาบริหาร จัดการภายในก่อสู่ เพื่อให้ก่อสู่สามารถดำเนินกิจกรรมได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน

1.2 ปัจจัยด้านระบบข้อมูลขององค์กรที่มีผลต่อการดำเนินงานธุรกิจชุมชน พนบว่า ปัจจัยด้านการจัดการ เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญที่สุด ใน การดำเนินงานธุรกิจชุมชน จึงจำเป็นที่จะต้องมีระบบการจัดการ และการบริหารงานที่ดี มีการกำหนดระยะเวลาเบ็ดเตล็ดก้าวต่อไป ของก่อสู่ไว้อย่างชัดเจนและรัดกุม ทั้งนี้เพื่อให้การบริหารจัดการ และการดำเนินกิจกรรม ของก่อสู่เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 ปัจจัยด้านกระบวนการเรียนรู้ที่มีผลต่อการดำเนินงานธุรกิจชุมชน พนบว่า ความสนใจใน การเรียนรู้ เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญที่สุด ซึ่งแสดงให้เห็นถึง การจัดให้มี การประชุมก่อสู่นั้น เป็นสร้างความเข้าใจและความตั้งใจที่ดีให้เกิดขึ้นระหว่างสมาชิกก่อสู่ ทั้งในส่วนที่เป็นคณะกรรมการก่อสู่ และที่เป็นสมาชิกก่อสู่ ซึ่งทำให้การดำเนินงานของก่อสู่ เป็นไปอย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพ ซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาศักยภาพในการดำเนินงาน ธุรกิจชุมชนของก่อสู่ได้อย่างยั่งยืน

1.4 ปัจจัยด้านการสนับสนุนจากภายนอกที่มีผลต่อการดำเนินงานธุรกิจชุมชน พนบว่า ด้านการให้ค่านะนำมีความสำคัญที่สุด ดังนั้นในการพัฒนาศักยภาพการดำเนินงาน ธุรกิจชุมชน ปัจจัยด้านแหล่งเงินทุนที่จะได้รับสนับสนุนจากองค์กรภายนอกนั้น จึงไม่ใช่สิ่งที่มี ความสำคัญมากนัก หากชุมชนมีความพร้อมอยู่แล้ว การพัฒนาศักยภาพของธุรกิจชุมชนจึง อาศัยเพียงการได้รับการแนะนำที่ถูกต้อง และการได้รับการอบรมเพิ่มพูนความรู้เท่านั้น ก่อสู่ก็จะสามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีความเข้มแข็งต่อไป

1.5 ผลการดำเนินงาน (ระดับความเข้มแข็งของธุรกิจชุมชน) พนบว่า การพัฒนาด้านสังคมวัฒนธรรม เป็นผลการดำเนินงานที่มีความสำคัญที่สุด จึงควรให้ ชุมชนรักษาทุนทางสังคม ปลูกจิตสำนึกให้รักกันก้องกัน รักษาอนุรักษ์ธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม อันดีงามของชุมชนไว้ ตั้งเดริมให้มีการยอมรับกฎระเบียบท่องชุมชน และรักษาไว้ซึ่งความ สามัคคีภายในชุมชน ซึ่งเป็นปัจจัยของการร่วมกันแก้ปัญหา และป้องกันปัญหาต่าง ๆ ที่จะ เกิดขึ้นในชุมชน ก่อให้เกิดความเข้มแข็งในชุมชนและมีการพัฒนาที่ยั่งยืนลับไป

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะกรณี ผลการวิจัยที่ได้รับจำกัดอยู่เฉพาะกลุ่มธุรกิจชุมชนเพียงกลุ่มเดียว ควรมีการศึกษาวิจัยเบริยนเพิ่มปัจจัยที่มีผลต่อการค้าเนินงานธุรกิจชุมชนอีกด้วย เพื่อหาแนวทางในการพัฒนารูปแบบการดำเนินงานธุรกิจชุมชนต่อไปในอนาคต ทั้งนี้ เพื่อให้ได้รูปแบบธุรกิจชุมชนที่เหมาะสม สองคล้องกับวิถีชีวิตร่วมของแต่ละชุมชน ต่อไป